

det væsentlig er lokale Spørgsmaal, der skal afgøres. Ud fra dette Synspunkt har Kommissionen formet sit Forslag, og ud fra dette Synspunkt har man ikke ment at kunne lade den enkelte Kommune være eneraadende med Hensyn til Spørgsmaalet om Gæstgiveribevillinger. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds har med fuld Ret gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, der overhovedet er ved Benyttelsen af Gæstgiveribevillinger, som kun giver Adgang til at beværte tilreisende. Hvad er nemlig tilreisende? Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at der kan opstaa store Vanskeligheder herved, men Gæstgiverier maa ikke desto mindre være til Stede. Gæstgiverierne er væsentlig for Folk, som kommer langvejs fra; benyttes de paa anden Maade, er det Misbrug, man maa se at komme bort fra. Men da de er for dem, der kommer langvejs fra, bør det ikke være den lokale Myndighed, der ene er den afgørende paa dette Omraade. Det maa være en mere omfattende Myndighed, og derfor er det efter min Mening rigtigt, at Amtsraadet træder ind, ligesom ogsaa, at Statshensynet kan komme i Betragtning ved Afgørelsen. Men Kommunens Stilling til Sagen vil have overmaade stor Betydning, i desto højere Grad, jo mere Gæstgiveriet væsentlig har en lokal, ikke almindelig Betydning. Derfor tror jeg ogsaa, at Kommunerne i Virkeligheden, i alt Fald i den Tid, jeg har haft med Sagerne at gøre, har haft stor Indflydelse ogsaa paa Afgørelsen af Gæstgiveribevillinger. Men de har ikke *alene* kunnet have Afgørelsen, og det tror jeg heller ikke de bør have i Fremtiden.

Ud fra det samme Synspunkt har jeg ment, at den enkelte Kommune ikke burde afgøre, om der paa en Jernbanestation skulde være Restauration eller ej, thi Jernbanestationerne er først og fremmest et Trafikled; derigennem passerer ofte Folk paa lange Rejser, og da er det ikke den enkelte lokale Kommune, der kan afgøre dette Spørgsmaal; det er efter min Opfattelse andre Hensyn, der bør gøres gældende. Tillige mener jeg, at Staten paa sit Omraade bør være den herskende. Dette betyder ikke, at Staten ikke ogsaa paa disse Omraader skulde tage fuldt Hensyn til Kommunerne, men det kan gøres paa mange Maader. Jeg har i Folketinget søgt at finde en Ordning paa dette Omraade, som kunde forene de forskellige Synspunkter, idet det er givet, at der er en Mængde Stationer, navnlig Landstatio-

ner og mindre Købstadstationer, som ingen Betydning har for den gennemgaaende Trafik, og hvor derfor en Restauration let kan blive et Tilholdssted for dem, der maa- ske ikke kan komme ind paa en anden Beværtning. Derfor er det fuldkommen rigtigt, at man søger at finde en Ordning, hvorved den lokale Afgørelse ogsaa faar sin Ret, naar Restaurationen i Virkeligheden kun har lokal Betydning. Maaske vil det i dette Ting kunne lykkes at finde en Formulering, saaledes at man sikrer Staten Afgørelsen ved de Stationer — for blot at nævne det meget omtalte Eksempel: Fredericia —, hvor Kommunen slet ikke har nogen egentlig Interesse i Spørgsmaalet, men hvor det i Virkeligheden er alle de fra hele Landet krydsende Passagerer, som har Interesse i det, og hvor derfor den lokale Afgørelse ikke kan være eneraadende.

I det hele vil Udvalgsbehandlingen blive afgørende; det er den, vi stiler imod, og jeg skal bidrage mit til, at vi hurtig kommer derhen, ved at indskrænke mig til disse Bemærkninger og kun tilføje, at jeg har det Indtryk af denne Forhandling, hvor mange Medlemmer fra alle Partier har stillet sig paa Lovforslagets Grund, at der maa være godt Haab om at kunne tilvejebringe en Afgørelse i dette høje Ting, som, ført videre til Folketinget, kan resultere i, at man faar en Lov, der ligger saa nær som muligt ved det foreliggende Lovforslag. Efter min Opfattelse vil det komme an paa Ledelsen af Udvalget, om vi hurtigt kan naa hen mod en saadan Afgørelse, og jeg haaber derfor, at Ledelsen af Udvalget vil bidrage til, at man forhandler paa dette Lovforslags Grund med den Hensigt snart at tilvejebringe en Lov i Overensstemmelse med det Udgangspunkt, der ligger i hele Kommissionens Arbejde, og som jeg har søgt at udforme i Lovforslaget.

Leerbeck: Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. P. Olufson) bebrejdede mig min Udtalelse om, at fanatiske Afholdsmænd ofte fører en usmagelig Agitation. Jeg synes, at det ærede Medlem hellere skulde have henvendt sig til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), der udtalte sig meget stærkere. Men for øvrigt vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han, naar han har været til Stede, hvor fanatiske Afholdsfolk er optraadt paa en Tribune, ikke har lagt Mærke til, at der sikkert maa gives andet end Alkohol, som fremkalder Bersærkergang.